

H O T Ă R Ă R E A nr.1-122/2021
cu privire la examinarea adresării domnului Lilian Carp, deputat în
Parlamentul Republicii Moldova, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de
Procurorul General

5 octombrie 2021

municipiul Chișinău

Examinând adresarea domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, președinte al Comisiei Securitate Națională, Apărare și Ordine Publică, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, pentru examinare, adresarea din data de 30 septembrie 2021 a domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, președinte al Comisiei Securitate Națională, Apărare și Ordine Publică, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova.

În ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 05.10.2021 adresarea a fost prezentată de către domnul Lilian Carp, care a susținut aspectele invocate după cum au fost formulate și a solicitat desemnarea unui procuror pentru a examina, în ordinea stabilită de dispozițiile Codului de procedură penală, unele pretinse acțiuni ce pot constitui infracțiuni comise de domnul Alexandr Stoianoglo.

Astfel, în adresare se invocă că domnul Alexandr Stoianoglo, în perioada deținerii calității de deputat în Parlamentul Republicii Moldova și, totodată, fiind președintele Comisiei securitate națională, apărare și ordine publică, a semnat raportul la proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.190-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, prin care a fost propusă introducerea la art.14 alin.(1)² din Legea indicată, a sintagmei „având efect suspensiv”.

Urmare a votării în Parlament, în lectura II, art.14 alin.(1)² din Legea nr.190/2007 a obținut următoarea redacție: *„Decizia Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind sistarea executării activității sau tranzacției suspecte și încheierea judecătorului de instrucție privind prelungirea sau respingerea sistării executării activității sau tranzacției suspecte pot fi atacate cu recurs de către persoana care se consideră lezată în drepturi în modul stabilit de legislație, avînd efect suspensiv.”*

Autorul adresării susține că prin modificarea operată a fost facilitată comiterea infracțiunii de spălare de bani, ceea ce denotă un abuz de serviciu sau o infracțiune de corupere pasivă, deoarece nu există o altă motivare a acestui fapt. Astfel, din acțiunile ex-președintelui Comisiei securitate națională, apărare și ordine publică, Alexandr Stoianoglo, ar rezulta bănuiala rezonabilă de comitere a minim două componente de infracțiuni prevăzute de Codul penal al Republicii Moldova: corupere pasivă, descrisă în articolul 324 și abuzul de serviciu, descrisă în articolul 327.

În egală măsură, se solicită investigarea faptului înregistrării soției Procurorului General, Țvetana Curdova, în calitate de beneficiar efectiv al agenților economici Verlok Development Inc și Jet Business Limited, sub aspectul prezenței în

acțiunile lui Alexandr Stoianoglo a două componente de infracțiuni prevăzute de Codul penal al Republicii Moldova: corupere pasivă, descrisă în articolul 324 și falsul în declarația de avere și interese, descrisă în art.352¹ Cod penal.

Adițional, în adresare se opinează că Procurorul General, Alexandr Stoianoglo, a organizat și dirijat acțiunile procurorului de caz, care a renunțat la învinuirea adusă lui Veaceslav Platon de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) și art.243 alin.(3) lit.b) din Codul penal și pentru care numitul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, menținută prin deciziile Curții de Apel din 18 decembrie 2018 și Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2019.

Prin urmare, autorul adresării consideră că renunțarea la învinuire în speța descrisă este ilegală, deoarece din analiza cumulativă a prevederilor art.65 alin.(2) coroborat cu art.320 alin(5) din Codul de procedură penală rezultă în mod evident că renunțarea procurorului la învinuire poate avea loc doar în cadrul examinării cauzei penale în fond, dar nicidecum în cadrul examinării cauzei penale în ordine de revizuire, precum și faptul că legislația procesual-penală prevede expres faptul că se renunță la învinuirea adusă anume inculpatului, dar nu și în cazul unui condamnat, calitate reținută în raport cu persoana în cauză.

Respectiv, ordonanța procurorului de renunțare la învinuire a avut drept efect, în baza art.320 alin.(5) din Codul de procedură penală, anularea unor hotărâri judecătorești irevocabile de condamnare, deoarece instanța de judecată a fost obligată să adopte fie o sentință de achitare, fie de încetare a procesului penal.

Din considerentele menționate, raportate la cazul descris, se reclamă numirea unui procuror pentru examinare din perspectivă procesual-penală a acțiunilor Procurorului General, Alexandr Stoianoglo, care, în opinia reclamatului, se încadrează în limitele componente de infracțiune prevăzută de art. art. 42 alin(3), 328 alin.(3) lit.b) din Codul penal, caracterizată prin organizarea și dirijarea săvârșirii de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Din adresarea ce constituie obiect al prezentei hotărâri se rețin și alegațiile referitoare la achitarea ilegală a indemnizației unice procurorului aflat sub urmărire penală.

Pe această dimensiune se relevă că prin ordinul Procurorului General nr.104-p din 23.01.2020, Nicolae Chitoroagă a fost eliberat din funcția de procuror, cu dispunerea achitării tuturor drepturilor salariale, inclusiv și a indemnizației unice de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii ultimului salariu lunar la 21 (douăzeci și unu) ani compleți luorați în funcția de procuror.

Potrivit declarației de avere și interese personale pentru anul 2020, depusă la eliberarea din funcția de procuror de către Nicolae Chitoroagă, este indicată primirea în calitate de indemnizație a 272395,22 lei, sumă apreciată ca fiind achitată ilegal, prin prejudicierea bugetului de stat, deoarece acesta a fost pus sub învinuire la 22.11.2019 în baza art.330² alin.(2) din Codul penal, pe faptul îmbogățirii ilicite, fiind suspendat din funcția de procuror.

În aceste circumstanțe, potrivit viziunii autorul adresării, Procurorul General a acționat contrar prevederilor art.62 alin.(5) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, conform căroră, dacă la data eliberării din funcție a procurorului există o procedură contravențională în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu sau

o urmărire penală împotriva acestuia, plata indemnizației unice de concediere se suspendă până la soluționarea irevocabilă a cauzei. În cazul constatării vinovăției procurorului în aceste cauze, indemnizația respectivă nu se acordă.

Cu referire la aceste împrejurări, Consiliul Superior al Procurorilor este chemat să numească un procuror, care va cerceta acțiunile Procurorului General, Alexandr Stoianoglo, privind achitarea indemnizației unice lui Nicolae Chitoroagă, sub aspectul infracțiunii stabilite în art.328 alin.(3) lit.b) din Codul penal.

Consiliul Superior al Procurorilor menționează că, în virtutea competențelor constituționale atribuite, se raportează în prezenta hotărâre exclusiv la necesitatea desemnării unui procuror pentru examinarea aspectelor invocate din perspectivă procesual-penală, fără a analiza fondul speței și fără a afecta principiul prezumției nevinovăției.

Evaluând dispozițiile normative aferente subiectului examinat, Consiliul Superior al Procurorilor reține că mandatul Procurorului General este unul de rang constituțional, având un rol important în arhitectura organelor de drept ale statului.

Potrivit prevederilor art.12 din Legea nr.3/2016, Procurorul General și adjuncții acestuia sunt, conform competențelor stabilite, conducători ai Procuraturii. Ordinele, dispozițiile și indicațiile privind organizarea și coordonarea activității Procuraturii, precum și instrucțiunile metodologice și de reglementare sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

În egală măsură, se consemnează dispozițiile art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală, care stabilesc că examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de Procurorul General este obligat să o trimită imediat pentru examinare Consiliului Superior al Procurorilor.

Pe cale de consecință, având în vedere adresarea înaintată și ținând cont de prevederile cadrului normativ, în rezultatul deliberării și exprimării votului de către membrii prezenți în ședință, Consiliul Superior al Procurorilor va desemna pe Victor Furtuna, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, președinte al Comisiei Securitate Națională, Apărare și Ordine Publică, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova.

Prin urmare, în temeiul prevederilor art.77 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

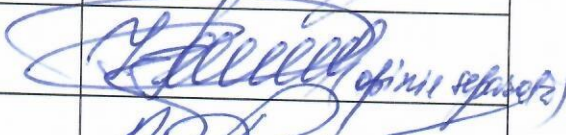

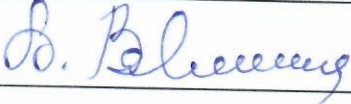
1. A-l desemna pe Victor Furtuna, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, președinte al Comisiei Securitate Națională, Apărare și Ordine Publică, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova.

2. A expedia prezenta hotărâre și materialele aferente procurorului în Procuratura Anticorupție, Victor Furtuna.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul Hotărâri.

4. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată în temeiul art.191 din Codul administrativ la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea acesteia.

Membrii Consiliului Superior al Procurorilor:

No	Prenume și Nume	Semnătura
1.	Dorel MUSTEAȚĂ	
2.	Sergiu LITVINENCO	
3.	Natalia MOLOȘAG	
4.	Inga FURTUNĂ	 <i>opinie separată</i>
5.	Andrei ROȘCA	
6.	Constantin ȘUȘU	 <i>opinie separată</i>
7.	Lilia MĂRGINEANU	 <i>opinie separată</i>
8.	Ion GUCEAC	
9.	Lilia POTÎNG	
10.	Svetlana BALMUȘ	

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

Angela MOTUZOC
opinie separată

OPINIE SEPARATĂ

expusă de membrii Consiliului Superior al Procurorilor
Angela Motuzoc, Inga Furtună și Lilia Mărgineanu
față de hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021,
expusă în temeiul art.74 alin.(1) lit.d) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021, adoptată cu majoritatea membrilor prezenți la ședință, s-a decis a-l desemna pe Victor Furtuna, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, președinte al Comisiei Securitate Națională, Apărare și Ordine Publică, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova.

Nu susținem hotărârea vizată a Consiliului Superior al Procurorilor și, fiind în dezacord cu poziția majorității, care a votat pentru adoptarea acesteia, formulăm prezenta opinie separată, în vederea expunerii raționamentelor de care ne-am condus.

Notăm că noi am semnat hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021, însă acest fapt nu reprezintă acordul nostru cu soluția adoptată de majoritatea membrilor prezenți în ședință, ci rezultă din prevederile art.77 alin.(7) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, care stabilește că „*Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sînt motivate, sînt semnate de toți membrii prezenți în ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice.*”, ceea ce ne-a determinat ca, alături de semnătură, să facem precizarea scrisă despre formularea opiniei separate.

Astfel, potrivit mențiunilor din partea motivatoare a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021, majoritatea membrilor prezenți la ședință a concluzionat că *"în virtutea competențelor constituționale atribuite, se raportează în prezenta hotărâre exclusiv la necesitatea desemnării unui procuror pentru examinarea aspectelor invocate din perspectivă procesual-penală, fără a analiza fondul speței și fără a afecta principiul prezumției nevinovăției"*.

Constatăm că colegii noștri, majoritatea membrilor din Consiliul Superior al Procurorilor, care au votat pentru hotărârea de referință, nu au luat în considerație principiile de drept și standardele internaționale circumscrise procedurii de examinare a cazului dedus analizei și au abordat desemnarea procurorului pentru examinarea sesizării depuse în privința Procurorului General drept o operațiune automată.

În opinia noastră o asemenea abordare este expresia unei discreții disproporționate a autorității publice de autoadministrare, precum și afectează esența și spiritul dreptului la un proces echitabil, consfințit de Constituție și de tratatele internaționale.

Mandatul de Procuror General este un mandat de nivel constituțional (art.125 din Constituție) și, pornind de la această constatare, este evident că și garanțiile de independență pentru exercitarea acestei funcții urmează a fi aplicate în practică cu o exigență juridică corespunzătoare, în temeiul unei analize substanțiale, pentru a exclude orice aparență de imixtiune în activitatea exercitată.

În acest sens menționăm că esența și rolul garanțiilor de independență pentru funcția de Procuror General se deduc expres inclusiv din:

1. Raportul privind standardele europene referitoare la independența sistemului judiciar: Partea II - Organele de urmărire penală, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția), în pct.34-40, precum și din
2. Avizul nr. 9(2014) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) privind normele și principiile europene referitoare la procurori (Carta de la Roma), conform căruia „Independența procurorilor constituie protecția lor împotriva demiterii arbitrare sau din motive politice. **Acest lucru este deosebit de important în cazul Procurorului General [...]**” (pct.73).

Concomitent, aceeași perspectivă a fost subliniată de către Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni în Avizul nr.CCPE-BU(2020)2 din 20.02.2020, formulat ca urmare a unei cereri adresate de către Consiliul Superior al Procurorilor al Republicii Moldova cu privire la independența procurorilor în contextul modificărilor legislative în ceea ce privește serviciul de urmărire penală.

Respectiv, enunțăm că în conformitate cu constatările forului de specialitate vizat *supra* „Procurorul general, **prin însăși natura acestei funcții**, gestionează activitatea întregului sistem de urmărire penală și a procurorilor individuali.” (pct.51).

Coroborând aceste constatări și ținând cont de faptul că rolul constituțional al Consiliului Superior al Procurorilor este să garanteze independența și imparțialitatea procurorilor (art.125¹ alin.(1) din Constituție), notăm că în acest caz era inadmisibilă o abordare simplistă, pur tehnică, față de procedura desemnării unui procuror pentru examinarea adresării referitoare la acțiuni pretins ilegale comise de către Procurorul General, fără să existe o analiză autentică a prevederilor normative aplicabile și a circumstanțelor particulare ale speței.

Există mai multe motive factologice și de drept, care ne-au determinat să formulăm prezenta opinie separată și acestea se prezintă după cum urmează:

I. Potrivit art.125¹ din Constituție, Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor, iar modul de organizare și funcționare a acestuia se stabilește prin lege.

În context, art.65 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, stabilește că organele de **autoadministrare** ale Procuraturii sînt Adunarea Generală a Procurorilor, **Consiliul Superior al Procurorilor** și colegiile din subordinea acestuia – Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor, Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor și Colegiul de disciplină și etică.

De asemenea, art.68 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură prevede expres că „Consiliul Superior al Procurorilor este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii.”

În reflecția celor expuse, precum și ținând cont de constatările din HCC nr.23 din 27.06.2017 (§55), nr.9 din 18.06.2012 (§ 32) notăm că Consiliul Superior al Procurorilor este organ de autoadministrare și activitatea sa este, de regulă, de natură administrativă.

Respectiv, procedurile realizate în fața Consiliului Superior al Procurorilor sunt proceduri administrative (cu particularitățile specifice pentru procedurile disciplinare), fiindu-le aplicabile prevederile Codului administrativ.

Totodată, art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală prevede următoarele:

(5) Examinarea sesizărilor despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia se fac de către Procurorul General sau un procuror desemnat de el. Examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de persoanele menționate este obligat să o trimită imediat pentru examinare Procurorului General sau, după caz, Consiliului Superior al Procurorilor.

În opinia noastră, trebuie făcută distincția clară că Consiliul Superior al Procurorilor nu este organ de urmărire penală, iar atribuția de desemnare a procurorului pentru examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General devine aplicabilă și poate fi exercitată doar după ce o eventuală adresare a trecut testul admisibilității din punctul de vedere al legislației procesual-penale.

Respectiv, suntem în dezacord cu poziția majorității care a votat hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021 și considerăm că în prezenta speță, adresarea depusă de către deputatul Lilian Carp urma să parcurgă etapele prevăzute de lege, astfel după cum rezultă din analiza sistemică a prevederilor art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală.

Nu susținem soluția acceptată de majoritatea membrilor Consiliului Superior al Procurorilor de desemnare a procurorului în Procuratura Anticorupție, Victor Furtuna, pentru examinarea adresării deputatului Lilian Carp privind pretinse acțiuni ilegale comise de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo, în situația când aceasta nu fusese înregistrată la organul de urmărire penală, deoarece în condițiile menționate o asemenea soluție excede competențele organului de autoadministrare.

Vom menționa că este notoriu faptul că într-o societate democratică regulile de exercitare a mandatelor de demnitate publică nu pot fi reglementate în sensul instituirii unei imunități absolute și, astfel, coroborând acest principiu cu necesitatea protecției în fața imixtiunilor nedorite în vederea garantării unei activități independente, se relevă problema condițiilor de tragere la răspundere a procurorilor și a Procurorului General, în special, pentru care trebuie să existe un prag înalt de admisibilitate.

II. Nu putem fi de acord cu opinia majorității membrilor din ședință a Consiliului Superior al Procurorilor, care a aplicat formal legea procesual-penală și a dispus, în speță, desemnarea procurorului Victor Furtuna în baza unei proceduri mecanice.

În opinia noastră, necesitatea de a proceda la analiza efectivă a acestui caz derivă inclusiv și din constatările Curții Constituționale, expuse în Hotărârea nr.23 din 27.06.2017, în care a fost analizat rolul Consiliului Superior al Magistraturii în procedura de exprimare a acordului pentru investigațiile penale în privința unui judecător.

Pentru a se pronunța în acest sens, Curtea Constituțională a enunțat că „prin natura sa juridică, prin modul de constituire, organizare și realizare a competențelor legale,

Consiliul Superior al Magistraturii are rolul de a asigura: autoadministrarea judecătorească, organizarea și funcționarea sistemului judecătoresc, precum și de a garanta independența autorității judecătorești” (§ 56).

Având în vedere simetria constituțională a rolului atribuit Consiliului Superior al Magistraturii în raport cu judecătorii și celui atribuit Consiliului Superior al Procurorilor în raport cu procurorii, considerăm că constatările Curții Constituționale din HCC nr.23 din 27.06.2017 sunt aplicabile cazului ce a făcut obiect al Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021.

De asemenea, în susținerea acestei ipoteze de analiză, menționăm și standardele din Avizul nr. 9(2014) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) privind normele și principiile europene referitoare la procurori (Carta de la Roma), conform cărora:

- „**Misiunile de judecător și procuror sunt similare și complementare în ceea ce privește cerințele și garanțiile referitor la statutul și condițiile de muncă**” (pct.53)
- „**Independența procurorilor, care este esențială pentru statul de drept, trebuie să fie garantată prin lege la cel mai înalt nivel posibil, într-o manieră similară cu cea a judecătorilor.**” (pct.33).

Bazându-ne pe aceste raționamente, considerăm că, în acest caz, Consiliul Superior al Procurorilor urma să procedeze în corespundere cu concluziile Curții Constituționale din HCC nr.23 din 27.06.2017, pe care să le aplice corespunzător în raport cu mandatul constituțional de Procuror General.

În acest sens, relevăm că și în cazul Procurorului General, la fel ca și pentru judecători, „legiuitorul a stabilit o procedură distinctă și riguroasă” (HCC nr.23 din 27.06.2017, § 58) de tragere la răspundere penală, cu mențiunea că „rolul determinant” revine Consiliului Superior al Procurorilor, în calitate de garant al independenței și imparțialității procurorilor.

Pe această dimensiune, Înalta Curte a statuat că: „încuviințarea Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile [pornirii urmăririi penale], reținerii, aducerii silite, arestării, percheziționării judecătorului **constituie o anumită garanție, care diminuează riscul abuzurilor, acțiunilor arbitrare, precum și al acuzațiilor false împotriva judecătorului de către persoane interesate**” (HCC nr.23 din 27.06.2017, § 62).

Cu referire la natura și substanța examinării pe care urma să o efectueze în acest caz Consiliul Superior al Procurorilor, sunt relevante următoarele constatări din Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 27.06.2017 (care urmează efectul principiului *mutatis mutandis* și în raport cu rolul constituțional al Consiliului Superior al Procurorilor):

„71. Prin urmare, Curtea relevă că prin excluderea ab initio a posibilității de a aprecia calitatea și veridicitatea materialelor prezentate de către Procurorul General, Consiliul Superior al Magistraturii este limitat și constrâns să procedeze la o **încuviințare quasi-automată** a pornirii urmăririi penale, aplicării unor măsuri procesuale sau a efectuării unor acțiuni procesuale în privința judecătorilor.

72. O atare situație conduce în mod evident la diminuarea importanței acordului Consiliului Superior al Magistraturii, care, de fapt, constituie o exigență specială prevăzută de lege și are natura juridică a unui **act-condiție** pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului.

73. Curtea notează că, luând în considerare rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii, și anume de garant al independenței autorității judecătorești, acestuia îi revine obligația de a examina sub toate aspectele materialele cu privire la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziționarea judecătorului, în scopul evitării unor eventuale abuzuri, care ar spori riscul afectării independenței funcționale a acestuia.

74. În jurisprudența sa Curtea a reținut, cu titlu de principiu, că responsabilitatea de a nu recurge nejustificat la prevederile Codului penal împotriva judecătorilor și de a evita un efect stigmatizant asupra acestora, o au nu doar Procurorul General și instanțele de judecată, dar și, în special, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de garant al independenței puterii judecătorești (HCC nr.12 din 28 martie 2017, §91).

75. În contextul celor elucidate, Curtea menționează că, pentru a permite înțelegerea a celui ratio decidenti care a condus la adoptarea hotărârii prin care Consiliul Superior al Magistraturii ridică sau refuză să ridice imunitatea judecătorului, este imperioasă analiza și aprecierea materialelor prezentate de către procuror în vederea constatării faptului dacă s-au respectat condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală pentru acțiunea sau măsura procesuală solicitată, așa cum prevede articolul 23 alin.(2) teza întâi din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996. Or, în mod firesc, **concluzia Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să rezulte din premise, ceea ce implică necesarmente o examinare factologică a materialelor prezentate. Altminteri, concluzia nu va reprezenta altceva decât un non sequitur.**

76. Curtea menționează că în situația în care Consiliului Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului, acesta are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, **fără a se limita la formulări generale și abstracte.**

77. Nu există nicio îndoială că decizia de ridicare sau nu a imunității judecătorului ține de marja de apreciere a Consiliului Superior al Magistraturii, **însă această apreciere trebuie să fie însoțită de o motivare corespunzătoare, astfel încât să se depășească orice suspiciune de arbitrar.** Iar întru realizarea acestui deziderat, Curtea consideră că este indispensabilă aprecierea materialelor prezentate, **chiar dacă în cele din urmă va exista și o examinare a acestora de către instanța de judecată independentă și imparțială [obligată ope legis să asigure respectarea garanțiilor ce decurg din articolul 6 din Convenția Europeană], cu posibilitatea exercitării căilor de atac asupra actului judecătoresc pronunțat.**

78. Adicional, Curtea relevă că, exprimându-și acordul sau refuzul pentru pornirea urmăririi penale în privința judecătorului, precum și pentru reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziționarea judecătorului, Consiliul Superior al Magistraturii **are dreptul și obligația de a aprecia materialele prezentate, fără să formuleze concluzii asupra vinovăției judecătorului.**”

Sintetizând principiile enunțate și raportându-le la speța de referință, notăm că se deduce cu o evidență categorică necesitatea că, pentru pronunțarea soluției, Consiliul Superior al Procurorilor urma să efectueze o analiză temeinică a materialelor relevante și să asigure aprecierea lor în lumina principiilor de drept, astfel încât să se confirme, inclusiv

din perspectiva unui observator terț rezonabil, că a avut loc o examinare obiectivă și echitabilă a cazului.

Considerăm că este deosebit de important să menționăm că în Republica Moldova o asemenea procedură în privința Procurorului General anterior nu a mai fost desfășurată, nu există reglementări normative (prevederi în lege și/sau regulamente), practici sau jurisprudență aferente criteriilor de analiză în substanță, standardelor procedurale și criteriilor pe care, eventual, trebuie să le întrunească procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor pentru examinarea sesizării în privința Procurorului General.

Respectiv, pentru a asigura caracterul echitabil și obiectiv al procedurii, precum și pentru a conferi valoare reală rolului constituțional al Consiliului Superior al Procurorilor de garant al independenței și imparțialității procurorilor, era indispensabil ca procedura derulată în această speță să se realizeze în acord și în spiritul raționamentelor enunțate de Curtea Constituțională în HCC nr.23 din 27.06.2017 citată *supra*, ceea ce, însă, cu regret, nu s-a făcut.

Per a contrario, în pofida acestor standarde, hotărârea colegilor noștri s-a bazat pe o operațiune eminentamente tehnică de desemnare a unui procuror care să examineze adresarea în privința acțiunilor pretins ilegale ale Procurorului General, Alexandr Stoianoglo, fapt care, în primul rând, nu întrunește condițiile necesare pentru a considera că hotărârea este motivată și, în al doilea rând, a golit de conținut exprimarea în practică, pe această speță, a rolului constituțional al Consiliului Superior al Procurorilor.

Nu putem să fim de acord cu opinia colegilor noștri care, în prezenta speță, prin omiterea necesității de a analiza eficient toate materialele relevante, au redus substanțial semnificația sarcinii ce revine Consiliului Superior al Procurorilor și, pe cale de consecință, au determinat ca rolul acestei autorități publice de autoadministrare să fie doar unul teoretic și iluzoriu, circumstanțe care pot conduce la afectarea iremediabilă însăși a naturii actului emis.

Având în vedere argumentele deduse din HCC nr.23 din 27.06.2017 considerăm că, pe acest caz, motivarea adecvată a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor putea fi asigurată numai după analiza factologică a materialelor relevante, ținând cont de circumstanțele particulare, evitându-se formulările generale și abstracte.

Avem, desigur, respectul firesc pentru marja de apreciere ce revine organului de autoadministrare în această procedură, dar, pe lângă faptul că această apreciere trebuie să fie însoțită de o motivare corespunzătoare, notăm și faptul că nucleul dur al procesului de formare a propriei convingeri se circumscrie *a priori* normelor de drept și se bazează pe analiza factologică obiectivă.

Pentru confirmare invocăm inclusiv și raționamentele din HCC nr.12 din 28.03.2017, în care s-a reținut că „*deși există un anumit element de discreție la interpretarea legilor, stabilirea faptelor și aprecierea probelor, intima convingere a judecătorului urmează să opereze în limita cadrului legal. Intima convingere a judecătorului în luarea unei decizii nu are sensul unei simple opinii subiective a judecătorului, ci acela al certitudinii dobândite de acesta în mod obiectiv, pe bază de probe indubitabile.*” (§ 69), constatări în spiritul cărora urma să acționeze și Consiliul Superior al Procurorilor la adoptarea hotărârii nr.1-122/2021 din 05.10.2021.

Considerăm că era necesară examinarea factologică eficientă și adecvată a adresării în speță și a tuturor materialelor relevante, pentru a asigura că concluziile nu sunt abstracte și generale, dar se bazează pe premise și pe o analiză non-mecanică, în spiritul criteriilor raționamentului logico-juridic.

III. În opinia noastră, pentru ca Consiliul Superior al Procurorilor să se pronunțe asupra cazului, era necesară examinarea factologică a informațiilor descrise în adresarea deputatului Lilian Carp privind pretinse acțiuni ilegale comise de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo, obligație ce derivă din cerințele Codului Administrativ (așa cum am explicat *supra* procedura în fața Consiliului Superior al Procurorilor este de natură administrativă), care fundamentează acest raționament.

Astfel, deputatul Lilian Carp a prezentat Consiliului Superior al Procurorilor unele înscrisuri sub formă de copii de pe unele documente, care nu erau în nici un fel autentificate, precum și extrase sub forma capturilor de ecran a unor informații din spațiul public digital, aspecte care nu au fost verificate.

Credem că se impun unele mențiuni față de care în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021 nu au fost aduse clarificări factologice și juridice.

Privitor la alegațiile despre semnarea de către Alexandr Stoianoglo a raportului comisiei parlamentare, care conținea propunerea de amendament la Legea nr.190/2007 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, prin introducerea la art.14 alin.(1)² a sintagmei „având efect suspensiv”, considerăm necesar să facem următoarele mențiuni.

Potrivit art.71 din Constituție - „Deputatul nu poate fi persecutat sau tras la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile exprimate în exercitarea mandatului”.

Lucrările unei comisii parlamentare sunt parte a procesului de legiferare, iar o propunere de amendament legislativ, pentru a fi inclus nemijlocit în actul normativ urmează să fie votat de majoritatea parlamentară și, respectiv, nu constituie expresia de voință a unui singur deputat.

Nemijlocit legea prin care a fost votat de către Parlament amendamentul privind completarea art.14 cu alineatele (1¹) și (1²) și care pentru redacția alin.(1²) conținea sintagma „având efect suspensiv” (Legea nr.67 din 07.04.2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 190-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului) este un act normativ valabil, iar principiile generale de drept stabilesc că o lege se prezumă constituțională.

Privitor la alegațiile despre informațiile preluate din presa electronică ucraineană privind faptul că cet. Țvetana Curdova ar fi beneficiar efectiv al agenților economici Verlok Development Inc și Jet Business Limited, menționăm că din materialele disponibile Consiliului Superior al Procurorilor în prezenta procedură administrativă, rezulă că aspectele nominalizate au constituit deja obiect al investigației procesual-penale și, din acest motiv, în opinia noastră, cel puțin a rămas fără clarificarea corespunzătoare riscul unei duble urmăriri în această privință.

Referitor la alegațiile despre pretinse ilegalități comise de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo în legătură cu procedura renunțării la învinuire în privința cet.V.Platon, menționăm că pe procesul penal de referință a fost dispusă o soluție de către instanța de judecată, care nefiind anulată, este în vigoare și produce efecte juridice.

În opinia noastră, pentru a garanta întrunirea criteriilor de motivare adecvată a hotărârii nr.1-122/2021 din 05.10.2021 adoptate de Consiliul Superior al Procurorilor, aceste circumstanțe urmau să facă obiect de analiză din partea autorității de autoadministrare.

În partea ce ține de informațiile din adresarea deputatului Lilian Carp cu referire la achitarea pretins ilegală, prin ordinul semnat de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo, a îndemnizației unice ex-procurorului N.Chitoroagă, menționăm că alegațiile vizează suma generală acordată acestuia, care include și alte elemente (salariu, îndemnizația pentru concediul nefolosit etc), circumscrise unor drepturi dobândite în mod legal, protejate de principiul securității raporturilor juridice. De asemenea, din materialele disponibile în prezenta procedură administrativă rezultă că ex-procurorul N.Chitoroagă a restituit Procuraturii Generale mijloacele financiare alocate în calitate de îndemnizație unică de concediere, iar în privința derulării procedurilor a fost dispusă o cercetare de serviciu.

Bazându-ne pe aceste circumstanțe susținem și în continuare poziția noastră că din perspectivă factologică și juridică, informațiile din adresarea în speță, în care se invocă pretinse acțiuni ilegale comise de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo, nu întrunesc condițiile pentru a se constitui ca obiect al investigației procesual-penale.

Inclusiv pentru aceste motive nu suntem de acord cu poziția colegilor noștri exprimată în contextul hotărârii nr.1-122/2021 din 05.10.2021, care au desemnat un procuror pentru examinarea informațiilor cuprinse în adresarea de referință în care s-au invocat pretinse acțiuni ilegale comise de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo, dat fiind că nu au fost identificate temeiuri pentru emiterea acestui act administrativ.

IV. În cadrul procedurii administrative desfășurate, în această speță, în fața Consiliului Superior al Procurorilor, Ministrul Justiției Sergiu Litvinenco a dat citirii adresarea depusă de către deputatul Lilian Carp privind pretinse acțiuni ilegale comise de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo și a fost audiată poziția autorului adresării, care a susținut solicitările consemnate.

Pe de altă parte, deși informațiile din adresare îl vizau direct pe Procurorul General Alexandr Stoianoglo, cu votul majorității membrilor Consiliului Superior al Procurorilor prezenți în ședință s-a decis ca procedura administrativă să deruleze fără ca acesta să fie audiat și fără ca acesta să își prezinte argumentele privind circumstanțele indicate în sesizare.

De asemenea, a fost refuzată solicitarea înaintată nemijlocit de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo de a prezenta Consiliului Superior al Procurorilor poziția sa cu referire la informațiile din adresarea depusă, în speță, de către deputatul Lilian Carp.

Considerăm că această atitudine a Consiliului Superior al Procurorilor, de a nu audia poziția persoanei vizate direct de alegațiile privind acțiuni pretins ilegale, s-a bazat pe o abordare pur mecanică față de procedura aflată pe rolul său, care nu corespunde principiului legalității și echității și cu care nu putem să fim de acord.

Pentru argumentare menționăm că din perspectivă juridică, procedura pe acest caz prezenta particularități ambigue, care au fost lăsate fără analiza corespunzătoare de către majoritatea care au votat adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021.

Astfel, fiind prin definiție o procedură administrativă (așa cum rezultă din natura activității Consiliului Superior al Procurorilor), reglementată de prevederile Codului administrativ, totuși, în prezenta speță interferează prevederile tezelor a II-a și a III-a alin.(5) art.262 ale Codului de procedură penală, circumstanță care conferă un caracter complex (și, concomitent, dificil) procesului decizional al autorității de autoadministrare asupra aspectelor invocate, dată fiind concurența normativă expusă.

Pe de altă parte, este important să notăm că nici în Constituție (art.125¹), nici în Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură (art.70) la domeniul competențelor Consiliului Superior al Procurorilor nu există prevederi despre atribuțiile de desemnare a procurorului pentru examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General.

La acest compartiment, Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură conține doar prevederea din art.34 alin.(5) - „Urmărirea penală împotriva Procurorului General poate fi pornită doar de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor”.

De asemenea, consemnăm că actele normative (nici legea, nici actele subsecvente legii) nu reglementează cerințele pentru admisibilitatea, procedura și/sau criteriile (de identificare a procurorului), de care trebuie să se conducă Consiliul Superior al Procurorilor atunci când are pe rol subiectul privind desemnarea procurorului pentru examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General.

Pentru acest din urmă aspect menționăm că omisiunile legislative enunțate nu se conciliază cu cerințele de calitate a legii, care, în virtutea rolului pe care îl au, reprezintă elemente fundamentale ale statului de drept, subliniate constant în jurisprudența consacrată a Curții Constituționale și în hotărârile Curții europene a drepturilor omului.

Vom nota, în acest sens, constatările din HCC nr.5 din 06.03.2018:

„44. *Articolul 1 alin. (3) din Constituție proclamă Republica Moldova ca un stat de drept și democratic. Curtea reiterează importanța principiului statului de drept pentru o societate democratică.*

45. *Curtea menționează că exigențele statului de drept presupun inter alia asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, §41).*

46. *În acest context, Curtea reține că principiul legalității și al certitudinii juridice este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept și constituie o protecție împotriva arbitrarului. Așadar, asigurarea și respectarea acestor principii obligă statul să edicteze într-o manieră clară și previzibilă normele adoptate.*

47. *Adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile, previzibile și clare se impune și prin articolul 23 alin. (2) din Constituție, care stabilește obligația statului de a asigura dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle sale. În acest sens, norma constituțională stabilește că statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.*

48. *În Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: „Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept*

trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...].”

49. *Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe.*

50. *Astfel, Curtea Europeană a menționat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice (cauza Amann v. Elveția, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza Silver și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 25 martie 1983, §80).*

51. *În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea a reținut că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile”.*

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie să fie accesibilă și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului (a se vedea *Rotaru vs România*, 04.05.2000, §52; *Sissanis vs. România*, 25.01.2007, § 66).

Drept consecință, natura complicată a procesului decizional în această speță este tridimensională:

- prevederile Codului administrativ sunt aplicabile,
- interferența în această procedură a prevederilor din Codul de procedură penală (concurența normativă) nu este în nici un fel reglementată,
- nu există norme legislative vizând cerințele de admisibilitate și/sau modul (reguli obiective) de selectare nemijlocită a procurorului care să fie desemnat pentru examinarea sesisării în privința Procurorului General.

În opinia noastră, având în vedere că suntem pe terenul dreptului public, echivocurile juridice și omisiunile legislative indicate nu puteau fi substituite prin marja de apreciere a organului de autoadministrare, existând riscul aplicării unei discreții excesive (în condițiile în care nu sunt stabilite garanții adecvate și rezonabile, care să excludă deciziile arbitrare) și, inclusiv din acest considerent, insistăm că audierea poziției Procurorului General

Alexandr Stoianoglo era necesară cu titlu de condiție *sine qua non* pentru a asigura caracterul echitabil și imparțial al procedurii.

În contextul lacunelor legislative și a problemelor juridice enunțate, desfășurarea procedurii de referință fără a oferi posibilitatea Procurorului General Alexandr Stoianoglo să își prezinte poziția asupra informațiilor din adresarea deputatului Lilian Carp, ceea ce ridică în mod obiectiv îndoieli serioase cu privire la obiectivitatea și independența examinării.

În reflecția celor expuse, urmând constatările din jurisprudența Curții europene a drepturilor omului (a se vedea e.g. *Kovesi vs. România* 05.05.2020), considerăm că, în acest caz, parcurgerea procedurii fără a oferi posibilitatea Procurorului General Alexandr Stoianoglo să își prezinte poziția generează riscul încălcării dreptului acestuia la un proces echitabil în sensul art.6 §1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru a formula această concluzie, am ținut cont inclusiv și de faptul că adresarea deputatului Lilian Carp în viza direct pe Procurorul General Alexandr Stoianoglo, examinarea cazului respectiv implica consecințe decisive asupra situației profesionale și personale a acestuia, circumstanțe care determinau cu precădere ca acesta să fie efectiv asociat în proces pentru a-și putea prezenta argumentele.

Principiile statului de drept impun autorităților publice obligația de a adopta deciziile sale în strictă conformitate cu standarde de legalitate, obiectivitate și imparțialitate, cu asigurarea garanțiilor rezonabile și eficiente împotriva arbitrariului, astfel încât drepturile persoanelor să fie respectate de o manieră exigentă.

Astfel, ținând cont de viciile de procedură enunțate, în condițiile în care se ridică probleme serioase referitoare inclusiv și la respectarea, în acest caz, a egalității procedurale în raport cu Procurorul General Alexandr Stoianoglo, în opinia noastră, nu erau întrunite, nici în substanță și nici procedural, condițiile de legalitate și admisibilitate necesare pentru ca Consiliul Superior al Procurorilor să decidă asupra desemnării unui procuror care să examineze adresarea deputatului Lilian Carp privind pretinse acțiuni ilegale comise de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo.

Angela MOTUZOC

Inga FURTUNĂ

Lilia MĂRGINEANU

OPINIE SEPARATĂ a membrului Consiliului Superior al Procurorilor din rândul procurorilor Constantin Șușu, expusă în temeiul art.74 alin.(1) lit.d) din Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură și pct.7.8 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor asupra sesizării domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova

La Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor s-a înregistrat adresarea din data de 30 septembrie 2021 a domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, președinte al Comisiei Securitate Națională, Apărare și Ordine Publică, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova.

În ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 05 octombrie 2021 adresarea a fost prezentată de către domnul Lilian Carp, care a susținut aspectele invocate după cum au fost formulate și a solicitat desemnarea unui procuror pentru a examina, în ordinea stabilită de Codul de procedură penală, unele pretinse acțiuni ce pot constitui infracțiuni comise de domnul Alexandr Stoianoglo.

Prin hotărârea nr.1-122/2021 din 05 octombrie 2021 Consiliul Superior al Procurorilor l-a desemnat pe Victor Furtuna, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea domnului Lilian Carp, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General.

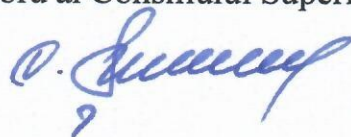
Nu susțin această decizie din motivul că, în opinia mea, sesizarea menționată urma să parcurgă unele etape stabilite de legislația procesual-penală.

În acest context, urmează a fi reținute prevederile art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală, potrivit cărora examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de persoanele menționate este obligat să o trimită imediat pentru examinare Procurorului General sau, după caz, Consiliului Superior al Procurorilor.

Dispozițiile expuse *supra*, raportate la normele din art.34 al Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, oferă soluția juridică pentru sesizarea domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, or, soluționarea ei de către Consiliu era posibilă doar numai după depunerea ei la organul de urmărire penală care era competent să o trimită imediat Consiliului Superior al Procurorilor.

05.10.2021

Membru al Consiliului Superior al Procurorilor

 Constantin Șușu